BÜLTEN [2022 - Sayı: 05]

TİP'Lİ KADINLAR

Irkçılığa, Kadın Düşmanlığına, Yoksulluğa Karşı BİR ARADAYIZ!

İktidara geldiği günden bu yana kadın düşmanlığını bırakmayan AKP Saray Rejimi dün olduğu gibi bugün de her alanda kadını ve kadının sesini yok saymaya devam ediyor. Kadının evden çıkıp toplumsal alanda kendini var etmesinin önüne geçiyor, canını korumuyor, sesini kısıyor, bin yıllardır süren ezilmişliğin devamcısı olma konusunda ısrar ediyor. Kadının yıllardır mücadele ederek kazandığı haklarını dahi elinden alarak bizleri ölüme mahkûm ediyor. Bu düşmanca politikaları toplumun her kesiminden kadına yalnızca kadın kimliğine sahip olduğu için yapıyor. Kadın kimliğinin yanında başka ezilen kimliği de varsa eğer bu baskı katlanarak artıyor.

Şüphesiz Türkiye'de mülteci kadın olmak bu baskıyı daha da katlıyor. Savaş nedeniyle yurtlarından kaçıp Türkiye'ye gelmiş kadınların ve çocukların yaşadığı hak gaspları bugün artarak devam ediyor. Savaş, doğal afet ve yoksulluk gibi sebeplerin yol açtığı zorunlu göçlerde en çok ezilen ve kötü koşullar altında yaşamak zorunda bırakılanlar kadınlar ve çocuklardır. Savaş, yoksulluk gibi birçok sebepten kaçan yüz binlerce kadın ve çocuk Türkiye'de de insanlık dışı koşullarda hayatta kalmaya çalışıyor. Mülteci kadınlar savaşın bıraktığı travmaların yanında yoksul bırakılma, eğitimsizlik ve ötekileştirilme ile baş başa kalıyor. Can güvenliği sağlanamayan kadınlar, kayıtsız ve zor koşullarda çalıştırılmayla para karşılığı zorla evlendirilmeyle ve şiddete, tacize, tecavüze karşı hak arayamamayla karşı karşıya.

Ülkemizin son dönemde yakıcı gündemlerinden biri de konut krizi. Kira ve konut fiyatlarının aşırı artışı Türkiye'de başta yoksul aileler ve öğrenciler için dayanılmaz durumlara ulaştı. Barınamayan genç kadınlar, barınamadığı için okuyamayan gençler, yoksulluğun omuzlarında ağır birer yük olduğu anneler, aldıkları bütün maaşları kiraya giden emekliler, barınacak yer bulamayan mülteciler bu ülkenin gerçekliği yapılmaya çalışılıyor. Fakat kadınlar krizin faturasını ödemeyi de göçmen kız kardeşlerinin hak gaspını da barınma gibi temel bir ihtiyacın dahi karşılanamamasını da kabul etmiyor. Kadının bin yıllık ezilmişliğini bugün de sürdürmeye niyetli erkek egemenlere karşı birleşip sesini çıkarmaya devam ediyor. Birlikte mücadeleye devam!

Yolumdan Çekil!

Aslı Yapar

Son dönem şahit olduğumuz, hayretle izlediğimiz ve söylediklerinin ne amaçladığını bildiğimiz insanların, toplulukların açıklamaları, bizi yeniden yaratılan düşmanlıklarla karşı karşıya bırakıyor. Mesela kadınlar üzerinden yaratılmaya çalışılan mülteci düşmanlığı gibi. Bu düşmanlık ki her defasında hem asker hem silah hem kılıç gibi kullanılan kadınların savaşın sonrasında hangi tarafta olursa olsun kaybedeceği şeyler yaşaması ile sonuçlanırken savaşı yaratanların bir çizik bile almadan hayatlarına devam etmesini içeriyor.

Bu kılıçlar aslında nasıl ortaya çıktı? Bu savaş hangi meydanların savaşı? Ve silahlar nerede? Süreci değerlendirirken nereden başlayalım? Yapılan açıklamalar mülteciler ve onlarla yaşayanlar için bir çözüm yolu sunmuyor. Kadınlar tam da bu noktada, bu çözümsüzlüğe mahkûm ediliyor. Öyle ki bu kadar önemli bir mesele faşizan iki dudak arasına sıkıştırılıyor.

Herhangi bir konunun sadece kendi başlığı altında değerlendirilmesi konunun yerinde saymasına neden olabilir. Bütün etkileşim alanları gündem yapılmalıdır ki o vakit ilerleme şansımız olsun. Yani özde değerlendirmemiz gereken iki ana başlık: ataerkil sistem ve kapitalizm. Bu iki başlık bizi şu kavramlara da götürür; emek, sermaye, feodalizm, cinsiyetçilik, ırkçılık. Sanayi Devrimi, Fransız Devrimi, Paris Komünü, İspanya İç Savaşı, tarihsel işçi ayaklanmaları, grevleri... Bütün bu tarihsel olaylar o dönemin öznel koşullarına göre şekillenmişlerdir ve hâlâ bugünlerin konusudurlar. Bugünlerin konusu olurken mutlak bir değere sahiptirler ancak şimdiki politik düzlemi belirlemezler. Ancak biz bugünden o dönemleri değerlendirirken sırtımızı temel bir ideaya dayarız. Marksizm o dönemlerde olduğu gibi bu dönemlerde de yol göstericidir.

Emek – sermaye çelişkisi, toplumsal üretim ilişkileri başat dayanaklardır. Tabi ki temel bir mücadele hattı çizemiyoruz, her olayın net bir mücadele hattı var diyemiyoruz. Çünkü güncel durumlar, güncel politik basamaklar o güne ait mücadele şeklinin ana belirleyicileri oluyor. Bir mücadelenin ilerlemesi tarihsel süreçten ders alınarak ama o dönemin içinde haplsolmadan var olan gerçekliği görerek bir sentez oluşturmaya bağlı sayılır.

Dönemin en belirgin tartışma konularından biri olan cinsiyetçilik de bu çerçevede değerlendirilmelidir. Dolayısıyla Marksizm pek tabi ki olguları açıklarken bize yardımcı olmaktadır. Bu bağlamda emek-sermaye çelişkisi sadece emek-sermaye çelişkisini anlatmaz, bu çelişkiyi hem katmerlendiren hem devamını kolaylaştıran farklı birçok kavramı da barındırır: ırkçılık, milliyetçilik, cinsiyetçilik, dil-din ayrımı. Kadın ve dinî değerlerin yan yana getirilmesi, kadın ve milliyetçiliğin yan yana getirilmesi, ev içindeki her şeyin kadına ait olundurulması, görünmez emeğin ortaya çıkışı, analık, kutsallık yakıştırmalarının aynı hattı izlemesi çelişkinin yalnızca birkaç sonucudur. Bu sömürüyü algılarken iş bölümüne ve o iş bölümünün amaç ve sonuçlarına odaklanmak önemlidir. Toplumsal üretime şekil veren şey bu unsurların karşılıklı etkileşimidir. Sömürünün temelini toplumsal iş bölümü eşitsizliği olarak alırsak bu iş bölümünün cinsiyetçi yüzü bizi ideolojilerin toplumsal üretim tarzının ve onun yeniden üretiminin milliyetçilik, ırkçılık gibi kökleri olduğuna da kolayca ikna edebilir.

Kendi dininden olmayan, kendi kültüründen, geleneklerinden farklı kültür ve gelenek sahiplerini dışlayan, aynı dili konuşmayanlarla aynı topraklarda olmak isteyemeyenlerin yarattığı ırkçılık kendi tanımı içine bunları da dâhil ederek farklı düşmanlık alanları yaratmaya devam etti.

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı mücadele eden öznelerden kadınlar bu mücadele alanında kazandıkları deneyimlerle ülke politikasına yön verebilecek duruma gelmişlerdir. Çünkü cinsiyetçilikle mücadele salt kendi içinde değerlendirilmemiş bunun teorik ve pratik ayağındaki diğer argümanları da görmüş ve teşhir edilmiştir. Üretim ilişkilerinin nasıl belirlendiği; bu ilişkilerden eşit olmayan ücret dağılımını, aslında kapitalist ve ataerkil sistemin kadının yerinin toplumsal alan değil erkeğin üretime daha güçlü katılmasını sağlayanlar olarak kadınlara yaklaştıklarını, ev içi üretimin ve yeniden üretimin ana öznesi olması gerektiğini düşünen bir sistem ile karşı karşıya oldukları aşikârdır. Dolayısıyla karşımıza çıkan argümanlar sistemin ana çarkları olduğu için zannedilenin aksine evde, işte, okulda, sokakta karşımızda sadece karşı cins yoktur, tarihsel birikimiyle koskoca bir gardiyan olan kapitalizmle mücadele vardır demek işin özünü dile getirmektir. Bu bağlamda konu değerlendirilirse bu gardiyanın kullandığı her bir silah ilk önce kadınları hedefler.

Irkçılığı, insanlar arasındaki biyolojik farklılığa dayanarak açıklayan klasik antropolojik yaklaşımın günümüz toplumlarında gelişen ırkçılığı açıklamada yetersiz kalacağı açıktır. Kendi dininden olmayan, kendi kültüründen, geleneklerinden farklı kültür ve gelenek sahiplerini dışlayan, aynı dili konuşmayanlarla aynı topraklarda olmak isteyemeyenlerin yarattığı ırkçılık kendi tanımı içine bunları da dâhil ederek farklı düşmanlık alanları yaratmaya devam etti.

Kapitalist üretim ilişkilerine dayalı toplumların ana sömürü alanı olan sınıfsal sömürünün gün be gün üstümüzde ağırlığı daha çok hissedilmeye devam ederken mülteci göçü ile birlikte kapitalizm başka bir ibresini de göçmenlere çevirdi ve oradaki sömürü alanını da ucuz iş gücü ile yarattı. Kayıtsız, güvencesiz çalıştırılan göçmen işçiler bütün koşulları kabul etme zorunluluğu ile birlikte herhangi bir hak talebinde bulunamadan yaşamlarını sürdürmeye devam ediyor. Buna devam ederken de sistem belli aralıklarla ırkçılık silahını çıkararak medya, sosyal platformlar, radyo ya da televizyon aracılığıyla ya da yan komşunla bu sömürünün üstünü kapatıyor. Bu süreçler hem işçi sınıfı arasında bir bölünme yaratıyor hem de sistem ırkçılık ideolojisini adeta bir kalkan gibi kullanarak gelebilecek karşı duruşları rahatlıkla geri püskürtüyor. Toplumsal algıya müdahale ile yaşatılan sömürü ve baskının anlaşılmamasının sağlaması önemli hedeflerden biri gibi görünüyor.

Mesela genç bir Suriyeli kadının tecavüz edildikten sonra 10 aylık çocuğu ile öldürülmesinin medyaya "Güzel Suriyeli kadın tarafından baştan çıkarılan..." şeklinde yansıması toplumsal algıya müdahale etmektir. İkiz Ugandalı kız kardeşlerin, ülkelerinde çocuklarını bırakarak Türkiye'ye yerleşmeleri ve evlerinde tecavüze uğrayıp öldürülmelerinin medyadaki karşılığının "Fuhuş yapan yabancı uyruklu kadınlar" şeklinde yansıtılması bizi yine doğrulamaktadır. Ya da tacize uğrayan kadının haberinin tacize uğrayan "Türk kadını" olarak verilmesi konunun, içeriğin saptırılması dışında başka bir amaca hizmet etmeyecektir.

Bu vazgeçilmeyen ve ülke politikası hâline dönüşen ırkçılık ideolojisinin yükselmesinin altında kapitalist üretim ilişkilerini yıkılmadan ayakta durmasını sağlamak amaçlanmaktadır. Bu topraklar özelinde ırkçılık her siyasi krizi çözebilecek güce sahiptir artık. Ülke gündemini belirler hâle gelmiştir. Mesela sermaye ne zaman krizini yaşasa toplumsal algıyı yönetenlerce göçmenler ve Türkiye meselesi kurtarıcı bir gündem olarak karşımıza çıkar. Irkçılık çoğu zaman cinsiyetçilikten beslenir. Dolayısıyla kadın mücadelesi verilirken sadece ataerkil sistem eleştirisi yeterli olmayacaktır, mutlaka neoliberal politikalara karşı da verilen mücadele cinsiyetçilik karşısında durması gereken mücadele hatlarından biri olmalıdır.

Irkçılıkla mücadelenin yolu kapitalizmle mücadeleden geçer, ırkçılıkla mücadelenin yolu cinsiyetçilikle mücadeleden geçer, cinsiyetçilikle mücadelenin yolu ırkçılıkla ve kapitalizmle mücadeleden geçer...

Tecavüze uğrayıp öldürülen kadınların gündem olması sadece ırkçı bir düzlemden açıklanıyorsa sorgulanması gerekir. Dünya üzerinde yaşanan hiçbir ezme-ezilme ilişkisi yoktur ki kapitalizm çarkları arasından çıkmasın, ilk düzlemde ezen – ezilen olarak alınan başlık bütün toplumsal ilişkiler içerisinde ad değiştirir, yöntem değiştirir, güncel süreçlere göre değerlendirilir ama çıkan kaynağın doğru tespit edilmesi hayatidir. Değişmeyen sabit bir mücadele hattı yoktur, zaten olmamalıdır, ama bir analiz kaynağımız var, tarihsel deneyimlerimiz var.

Şu anda medya aracılığıyla gündeme getirilen, oy hırsı ile acilen sahiplenilen kadına yönelik şiddet, taciz, tecavüz meselesi medya olmazdan önce de oylar verilmediği zamanlarda da vardı. Bir şey kaçırıldı, kadınlar bu zamanlar içerisinde öğrendi, öğretti. Artık tek kanalımız televizyon değil, sokaklar, evler, işyerleri, medya, tam kameranın arkası ve kameranın önü, okullar, binilen otobüs, tramvay. Artık her yerdeyiz. Dolayısıyla mevcut sistemi, tanıyarak, bilerek kendi mücadelemizi yürütmeye ve büyütmeye devam ediyoruz. Afgan, Türk, Suriyeli, Kürt, Amerikalı, Avrupalı fark etmeksizin doğduğumuzdan beri yaşadıklarımızla ülkelerin öznel koşullarını dikkate alarak daha fazla politik arenada var olmalı, anlatmaya devam etmeliyiz. Örgütlü mücadelenin gücünü tarih göstermiştir, şimdi de göstermeye devam etmektedir.

Anlatılan hiçbir şeyi siz de ilk defa duymadınız. Sığ, tek taraflı, ırkçı hiçbir çözüm önerisi dikkate alınmamalıdır. Tarihsel deneyimlerden ders çıkarmış, doğru sentezlerle durum değerlendirmesi yapmaya ve pratikle pekiştirmeye devam ediyoruz.

TİP KADIN EMEĞİ PANELİ

İZMİR

19 Haziran Pazar günü İzmirliler TİP'in kadın emeği içerikli panelinde buluştu. Emeğin cinsiyetli yönünün ele alındığı panelde genelden özele doğru bir hat çizilerek günümüz koşullarında kapitalist ülkelerde kadın emeği, bakım emeği, göçmen kadın emeği; dünyada ve Türkiye'de kadın istihdamı çok yönlü olarak ele alındı.

Alanında uzman konuşmacıların yer aldığı "Kadın Emeği Paneli" Yazar Doç. Dr. Melda Yaman'ın konuşmasıyla başladı. "Türkiye'de Kadın İstihdamı" başlığı Siyaset Bilimci/ TİP MYK üyesi Bilge Seçkin Çetinkaya tarafından sayısal veriler ışığında incelendi.

Ev içi emek ve bakım emeği konusu Yazar Ebru Pektaş'ın sunumuyla ele alındı. Göçmenler üzerine tartışmalar devam ederken panelde göçmen kadın emeği çeşitli yönleriyle tartışıldı. TİP Bilim Kurulu ve Göç Komisyonu üyesi Sinem Yıldız tarafından hem emek hem de mücadele süreçlerine göçmen kadınların dâhil edilmesi gerektiği vurgulandı.

İstanbul Sözleşmesi'nin hukuksuz bir şekilde feshedilmesi kararına karşı aktif bir şekilde mücadele edildiği, açılan davaların Danıştay'da görüldüğü günlere denk düşen "Kadın Emeği" panelinde Av. Hülya Gülbahar şiddetin, eşitsizliğin olduğu yerde artacağını bir kez daha vurguladı. Panel konuşmaların sonunda katılımcıların sorularını sorması, katkılarını sunmasıyla sona erdi.

İstanbul Sözleşmesi Bizim! Vazgeçmiyoruz!

Stj. Av. Buse Sezen

İstanbul Sözleşmesi'nin tek adam kararıyla feshedilmesine dair Danıştay'da açılan davaların duruşmaları mayıs ve haziran aylarında dört ayrı oturumda görüldü. Hem onlarca kadın örgütü, baro, siyasi partinin açıklamaları hem de karşı taraf olan Cumhurbaşkanlığının savunması dinlendi. Danıştay tarihinin en kalabalık ve uzun duruşmalarına tanıklık ettik.

Duruşmalar arasında en dikkat çekici olanlardan biri elbette 14 Haziran'da görülen Türkiye İşçi Partisi'nin açtığı davanın duruşmasıydı. Duruşmada önce Danıştay Savcısı'nın siyasi partilerin bu davanın tarafı olamayacağına ilişkin mütalaasına sonra da davanın esasına dair açıklamalarımız parti avukatlarımız tarafından gerçekleştirildi. Parti avukatlarımızın özellikle esasa ilişkin beyanlarının her cümlesi Danıştay Heyetine verilmiş bir ders niteliğindeydi. Parti avukatlarımız; toplumsal cinsiyet eşitliği talebini görmezden gelen; sözde milli, dinî, manevi değerleri gerekçe göstererek açıkça gericiliği besleyen, şiddeti ve ayrımcılığı körükleyen, toplumsal kutuplaşmadan beslenen bir anlayışa sahip siyasi iradenin önümüze koyduğu bu İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararını kabul etmemizin mümkün olmadığını belirttiler. Yürütme erkinin başında bulunan ve bir siyasi partinin de genel başkanı olan Cumhurbaşkanının aldığı kararla yasamayı yani Meclis iradesini ortadan kaldırarak sözleşmeden çekildiğine ve mahkemelerin de bu hukuksuz kararı iptal etmemesi hâlinde yürütmenin, yargıyı da yasama gibi kendi şemsiyesi altında toplayacağına, anayasal bir hüküm olan kuvvetler ayrılığının ortadan kalkacağına dikkat çektiler. Bu güçlü konuşmaların en vurucu kısmı ise mahkemeden talep edilenin açıklandığı kısımdı. Bu kısmı doğrudan paylaşmak isterim:

"Günümüzde birçok mahkeme kararı ne yazık ki hukuk kurallarına göre değil, zamanın ruhuna ve siyasi iklime göre verilmektedir. Ancak unutulmamalıdır ki zamanın ruhu ve siyasi iklimler değişkenlik gösterir, iktidarlar değişir, cumhurbaşkanları değişir. Ancak Mahkemeler her zaman altına imza attıkları kararlar ile anılırlar. Mahkemenizden talebimiz, bugüne kadar öldürülen ve şiddete maruz bırakılan binlerce kadının sorumluluğunu hissederek karar vermesidir. Çekilme kararını verenler ülkenin içinde bulunduğu karanlığı, bugün bu salonu dolduran ve mücadele eden tüm kadınlar ise aydınlık yarınları temsil etmektedir. Vereceğiniz kararın aydınlık yarınlardan yana olmasını talep ederiz."

Genç bir kadın hukukçu olarak yargılama sürecini de en az verilen karar kadar önemsediğimi söylemeliyim. Duruşmalarda, salonda bulunan herkes için yargılama süreci bir akademik ders niteliğindeydi. Kadın meslektaşlarımı, fakültede ders dinler gibi dinledim. Böyle donanımlı kadın avukatlarla aynı mücadele olmaktan gurur duydum.

Tüm bu yargılama sürecinden sonra Danıştay 10. Dairesi, 23 Haziran'da yapılan son duruşmadan 26 gün sonra kararını açıkladı. İstanbul Sözleşmesi'nin feshi kararının iptali talebiyle açılan davaları oy çokluğuyla reddetti. Mahkeme, fesih kararının Anayasa'ya uygun olduğunu savundu.

Kararda, "Anayasa tarafından verilen temsil yetkisi ve 9 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinde verilen yetkiye istinaden tesis edilmiş olan dava konusu Cumhurbaşkanı Kararında hukuka aykırılık bulunmadığı ve davanın reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır" denildi.

Partimiz adına açılan davada Parti Sözcümüz Sera Kadıgil "Biz İstanbul Sözleşmesi'nden çıkma kararının hukuksuz olduğunu biliyoruz. Bizim merak ettiğimiz Danıştay'da hâlâ hâkimlerin olup olmadığıdır." demişti. Bu karar neticesinde gördük ki Danıştay da yargının tümü gibi ele geçirilmiştir. Danıştay'da da ne yazık ki hâkimler yoktur, piyonlar vardır.

Danıştay'ın gerekçeli kararını incelediğimizde, geçerli bir gerekçe sunamadığını gördük. Danıştay İstanbul Sözleşmesi'nin feshi kararının neden kamu yararına olduğuna ilişkin bir kılıf bulamamıştır. Kararı yalnızca usulen tartışmış ve Cumhurbaşkanı bu kararı vermeye yetkilidir demiştir. Cumhurbaşkanı'nın normlar hiyerarşisi içinde Anayasa'dan sonra en üstte gelen ve kanunlardan bile daha üstte olan uluslararası sözleşmeleri feshetmeye yetkisinin olduğunu kabul etmek, bundan sonra aklınıza gelebilecek tüm kritik uluslararası sözleşmenin feshedilebileceği anlamına geliyor. Yani bir gece vakti Lozan Antlaşması'ndan ya da Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nden de çıkılabilir. Bir an için gerçekten böyle bir yetkinin bulunduğunu düşünsek dahi Cumhurbaşkanı verdiği tüm kararlarda kamu yararı gözetmek zorundadır. Her gün kadın cinayeti haberiyle uyandığımız, sokaklarında güvende hissetmediğimiz bu ülkede İstanbul Sözleşmesi'nin feshi kararında nasıl bir kamu yararı vardır? Danıştay işte bu soruya cevap veremeyeceği için davanın esası olan bu hususu kararında hiç tartışmamıştır. Verilen bu karar hukukun ayaklar altına alındığı bir utanç kararıdır.

Danıştay'ın vermiş olduğu karar aleyhimize olabilir. Fakat biz kadınlar, bu davayı çoktan kazandık. Her duruşmaya Türkiye'nin dört yanından kilometrelerce yol gelerek katılan kız kardeşlerimizle bir arada, yan yana durduk. Cumhurbaşkanlığı Vekili'nin yaptığı konuşmada nasıl utanmazca, nasıl yüzü kızarmadan konuştuğunu (pek bir beklentimiz olmamasına rağmen) hayretle izledik. Her gün kadın cinayetleriyle uyandığımız bu ülkede, İstanbul Sözleşmesi'nden çıkmanın dahi bu şekilde savunulabildiğini, bu kötülük karşısında birbirimizden başka kimsemiz olmadığını gördük. Birbirimize umutla, sevgiyle, cesaretle tekrar tekrar bağlandık.

Bu yargılama neticesinde olmasa da İstanbul Sözleşmesi'ni mutlaka geri kazanacağız! Yargılama süreci hem bize hem de iktidara, hiçbir kadının bir adım dahi geri atmayacağını çok açıkça gösterdi. Yaşam hakkımızı bir avuç piyonun eline bırakmayacağız. Bu örgütlü kötülük karşısında bir arada durup bir kez daha söyleyeceğiz: İstanbul Sözleşmesi'nnden vazgeçmiyoruz, vazgeçmeyeceğiz!

SÖZLÜK

Mansplaining Nedir?

Erkek (Man) ve açıklamak (explaining) kelimelerinin birleşiminden oluşan bir kavramdır. Erkeklerin kendi uzmanlık alanlarında olsun ya da olmasın herhangi bir şeyi ondan daha iyi bildiğini ve anladığını gösterecek açıklamalar yapması yani erkeklerin kadınları susturmasıdır. Öyle ki kadınların konu üzerinde deneyim ve/veya uzmanlıkları olsa bile yine de erkek kişi mevcut konuda bir kadından daha fazla bilgi sahibi olduğunu gösterebilmek için açıklama yapmak ister. Mansplaining, yetişkinlik sürecinde sahip olduğumuz bir özellik değildir. Çocukluktan itibaren toplumsal cinsiyet rolleri sebebiyle öğretilen ''erkeğin sözü daha önemlidir'' inancı mansplaining kavramının temelini oluşturur. Bu nedenle de mansplaining bir iletişim probleminden öte kadınların toplumsal ya da özel alanlarda güçsüzleştirilme girişimi olarak bir psikolojik şiddet türüdür. Psikolojik şiddetin açığa çıkması bazı durumlarda oldukça zor olduğu için uzman yardımı almak önemlidir.

EYLEM GÜNLÜKLERİ

11 Nisan Antalya

Yaratıcı Yazarlık ve Kurgu Teknikleri Atölyesi'nin ilk ders eğitimi Yazar Işıl Işık yürütücülüğünde 21 Nisan Perşembe günü başladı.

16 Nisan Hatay

"Kadın Sağlığı ve Bulaşıcı Hastalıklar" atölyesinde buluştuk.

17 Nisan Eskişehir

Eskişehir İl Kadın Sorumlumuzun sunumuyla "Ev İçi Emek ve Ekonomik Şiddet" konulu söyleşi etkinliği gerçekleştirdik.

17 Nisan Adana

Adana'da 1 Mayıs'a Giderken kadın emeğini konuşmak için bir araya geldik.

17 Nisan Kocaeli

1 Mayıs'a Giderken bakım emeğimizi konuştuk. Kadınların ev içindeki emeklerini tartıştık.

20 Nisan Beyoğlu

TİP Avcılar İlçe Başkanı Aylin Doğan ile 1 Mayıs'a giderken kadın emeğini konuştuk.

20 Nisan Konya

Konya'da yoksulluğa, eşitsizliğe karşı 1 Mayıs'ta sokaklara çıkmaya çağrı yaptık!

23 Nisan Maltepe

1 Mayıs'a giderken Eğitim Emekçisi Zübeyde Dizdar ve Emek Büro Üyesi Bilge Seçkin Çetinkaya ile kadın emeğini konuştuk.

23 Nisan Avcılar

TİP Kadın Bürosu üyesi Melike Çınar ve Adalet için Hukukçular üyesi Ulviye Deniz Ayvaz'ın katılımıyla nafaka ve kadın yoksulluğunu konuştuk.

23 Nisan Denizli

#PartinleYürü diyerek herkesi 1 Mayıs'ta bizimle yürümeye davet ettik.

23 Nisan Adana

Adana'dan İstanbul'a bulunduğumuz her yerde tüm kadınları emeğimize sahip çıkmak için bir kez daha alanlarda buluşmaya çağırdık.

23 Nisan Esenyurt

İstanbul Esenyurt Meydanı'ndan yoksulluğun kaderimiz olmadığını bir kez daha söylemek için herkesi 1 Mayıs'ta #PartinleYürü diyerek alanlara çağırdık!

24 Nisan Mersin

1 Mayıs'a giderken avukat arkadaşlarımız Hatice Us, Ezgi Özkan, Şirin Güner ile birlikte nafaka hakkını konuştuk.

25 Nisan Eskişehir

Eskişehir'de #PartinleYürü bildirilerimizi dağıttık.

27 Nisan Antalya

Av. Saadet Öztürk'ün katılımıyla, Kapitalizm, Ataerki ve Kadın Emeğini konuştuk.

27 Nisan Ankara

1 Mayıs'a giderken "Türkiye'de Göçmen Kadın Emeği ve Siyasal Dinamikleri" konuştuk.

27 Nisan Sakarya

Danıştay'ın İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılma kararının Anayasa'ya uygun olup olmadığı ile ilgili davaları görüşmesi sebebiyle Sakarya Kadın Platformu'nun çağrısı ile basın açıklaması yaptık!

28 Nisan Ankara

Polis ve özel güvenliğin tüm engellemelerine rağmen yaklaşık iki saatlik direnişin sonunda kadınlar barikatı aşmayı başardı. TİP'li Kadınlar olarak biz de duruşma salonundaydık.

29 Nisan Eskişehir

1 Mayıs'a giderken Tip'li kadınlar bültenimizi ve bildirilerimizi dağıttık.

30 Nisan Antalya

Konyaaltı'nda #PartinleYürü diyerek bu eşitsizliğe, yoksulluğa dur demek için bir kez daha bildirilerimizi dağıttık!

1 Mayıs Türkiye

Bugün tüm Türkiye'de "Şiddete, Eşitsizliğe, Yoksulluğa Karşı Yürüyoruz" diyerek alanlardaydık.

9 Mayıs Antalya

Azra Gülendam Haytaoğlu davası için bugün Antalya Adliyesi'ndeydik.

11 Mayıs Eskişehir

Eskişehir'de N.A.'nın şiddet faili Sercan Alırsan'a açtığı boşanma davasındaydık.

16 Mayıs Muğla

Pınar Gültekin'in 12. duruşmasında Muğla Adliyesi'ndeydik.

20 Mayıs Konya

Hasan Hüseyin Uysal'ı uyarıyoruz! Cinsiyetçi her türlü ezme-ezilme ilişkisine karşı olan bizler, hayatın her alanında yok saymaya çalıştığınız kadınlara yönelik nefret söylemlerine ve şiddete karşı yaşamda inat ediyoruz.

21 Mayıs Antalya

Artan sıcaklıklarla beraber piknik alanlarında oluşan çevre kirliliğine dikkat çekmek ve doğayı korumak için Ekşili Şelalesi'nde çevre temizliğinde buluştuk.

30 Mayıs İzmir

: TİP'li Kadınlar olarak Hepsiexpress tarafından diğer şirketlerle anlaşmalı mağazalarda çalıştırılan, "İşin cinsiyeti olmaz ustası olur" diyen Kadın Ustalar şirketi tarafından hakları gasp edilen kadın işçilerin yanındaydık.

2 Haziran İstanbul

Erdoğan hakkında yurttaşlarımıza yönelik sarf ettiği "sürtük" sözü gerekçesiyle Çağlayan Adliyesi'nde suç duyurusunda bulunduk.

3 Haziran Gaziantep

Erdoğan'ın Gezi'ye katılan yurttaşlara sürtük ve çürük demesi üzerine Gaziantep Demokratik Kadın Platformu'nun çağrısıyla "Gezi ruhu, eril küfür dilini ve karanlık zihniyeti de yenecek" demek için bugün bir araya geldik!

3 Haziran Sakarya

Sakarya Kadın Platformu'nun çağrısıyla, AKP'li Erdoğan'ın sürtük sözünü kabul etmediğimizi bir kez daha söylemek için basın açıklaması gerçekleştirdik!

4 Haziran İzmir

TİP Çiğli İlçe Başkanımız Adalet Kul, güncel siyasi gelişmeler hakkında Jin News'e değerlendirmelerde bulundu.

10 Haziran İstanbul

İstanbul Sözleşmesi'ni savunmak için 14 Haziran Salı günü bir kez daha Danıştay'dayız!

12 Haziran Hatay

İskenderun Kadın Platformu'nun çağrısıyla " İstanbul Sözleşmesi Bizim Vazgeçmiyoruz!" demek için bir basın açıklaması gerçekleştirdik!

13 Haziran Samsun

Samsun Kadın Dayanışması çağrısı ile "İstanbul Sözleşmesi kazanılmış hakkımızdır, sözleşmeden çekilmek kadın ve LGBTİ+ düşmanlığıdır" demek için basın açıklaması yaptık.

14 Haziran Ankara

Partimizin açtığı davanın duruşmasını takip etmek için Türkiye İşçi Partili Kadınlar olarak bugün bir kez daha Danıştay'daydık.

19 Haziran İzmir

Kadınlar İzmir'de kadın emeğinin boyutlarını Kadın Emeği Paneli'nde konuştu.

21 Haziran Türkiye

Ülkenin dört bir yanında erkek adalete karşı isyanımızın sesini yükseltiyoruz! Pınar Gültekin için adalet istiyoruz.

25 Haziran İstanbul

Dünya Barış Parkı'nda piknikte buluştuk. Dayanışmayı ve mücadeleyi konuştuk!

28 Haziran Menteşe

TİP'li Kadınlar olarak Pınar Gültekin için Menteşe'de düzenlenen oturma eylemindeydik. "Haksız tahrik" indirimini kabul etmiyoruz.

1 Temmuz Ankara

Ankara Kadın Platformu'nun çağrısıyla kadınlar, Sakarya Caddesi'nde düzenlenen İstanbul Sözleşmesi eyleminde bir araya geldi.

5 Temmuz İstanbul

Bakırköy Kapalı Kadın Cezaevi önünde, Mücella Yapıcı ve tüm tutsaklar için, "Kelepçeli Muayene İşkencedir" demek için bir araya geldik.

8 Temmuz İstanbul

Kadıköy Yeldeğirmeni'nde 19 yaşında zihinsel engelli bir kadına İkizdere Derneği'ne üye olduğu söylenen bir erkek tarafından uzun süre devam eden cinsel istismar üzerine Yeldeğirmeni Mahallesi sakinlerinin gerçekleştirdiği eyleme katıldık.

IRKÇILIĞA, KADIN DÜŞMANLIĞINA, YOKSULLUĞA KARŞI TİP'E KATIL!